Prihod AI-hudožstva vo vseh formach je vedl k masivnoj demokratizaciji stvorenja hudožstva. Ono je omogućilo ljudem, ktori nemajut grošej, časa za trening, ili resursov, realizovati svoji ideje ili razne variacije svojich idej. Tam, kde AI najde upotrěbu, jest v socialnyh sětah kako YouTube, kde člověk može najti AI-glasy, AI-obrazy, i takože kratke filmy.

Demokratizacija hudožstva takože umenšuje komercialnu cěnnost. Korporacije možut proizvoditi bolše materiala za menje grošej. I ako artisti narěkajut, pravda jest, že dlja většiny potrěbiteljev “dostatočno dobro” jest vpravdu dostatočno dobro — i oni najčestěje akceptujut posrědne AI-hudožstvo, čto izključuje dražših artistov i vysoko kvalitetno ljudsko dělo. Kogda hudožstvo jest ljudsky produkt, ljudi vsegda dbajut o konečny naslědok. No razvoj tehnologije skoro vsegda vodi k koncu promyslov s tečenjem časa, kogda mašiny zaměnjajut ljudsku pracu.

Artisti ukazujut, že sposobnost AI ishodí iz ljudskogo děla, i slědovateljno, naslědok jest masivna kradža avtorskyh prav. Žalostno, takova obvinjenja ne budut iměti velikyj efekt.

Ibo AI pokazuje potencial korporacijam polučiti bolše pracy za menje grošej, est silny natisk po politikah ignorovati voprosy avtorskyh prav. Kromě togo, vlady po světu mnět, že prvi kraj, ktory dosěgne najmočnejši razum, bude dominovati v sledujučem stolětji. Sledovateljno, v kontekstu meždunarodnogo interesa, neščastny status artistov izgledajet kako menje važny vopros.

Čto to znači dlja ljudij, ktori stvorjajut tvorby kako karjeru ili hotěli by stvorjati tvorby? Možebyt, jest čas odděliti trgovinu od kultury. Dominacija AI može byt neizběžna, no to ne znači, že ljudsko hudožstvo ili žuděnje stvorjati hudožstvo ne jest cěnno. Est cěnnost i dvorjanstvo v samom činu velikosti, nezavisno od komercijalnoj cěnnosti. Velikost može byt konečny naslědok, no ona može takože byt proces – razvoj sebe sama; ekspansija duha črěz izsědovanje, praktiku i razmysljanje nužno dlja popraviti sledujuči projekt v sravnjenju s predidujúčim. Razvoj fokusa i discipline prodolžuje, i mimo neuspěhov.

Iskanje hudožstva jest, kako vsako iskanje, iskanje osobnoj velikosti. Ljudstvo bylo vsegda inspirovano toj žuděnjom – žuděnjem prevyšiti sobstvene granicy i širiti potencial vśeho ljudstva. To postupanje stvara odkrytja i progres v nauci, filozofii i hudožstvě. Nijedno od takovyh odkrytij jest produkt trgoviny. Trgovina toliko izkorišćuje ih. Ljudi su ti, ktori postavjajut trgovinu — ne obratno. Trgovina ne stvara velikost – ljudi stvara trgovinu, i trgovina sleduje. Ako trgovina umenšuje hudožstvo, ljudi ne morajut pristanuti. Ljudstvo jest definirovano svojej žuděnjem k hudožstvu.